
POKOSZTOWAĆ SIĘ (4) *vb pf*

inf pokosztować się (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (Jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. pokosztować.

Wszczęć spór [z kim, z czym] (4) : Composita, Concerto, Pokoŝztować/ Spierać ŝie s kim. Mącz 49d.

Zwrot: »pokosztować się z prawem« (1): Experiri iure, Pokoŝztować ŝie s prawem. Mącz 279a.

a. *Stanąć do walki, do pojedynku (2) : Decurrere etiam dicuntur milites, Potykąć ŝie/ Nacierąć ŝie. [...] Decurrere cum aliquo, Pokoŝztować ŝie s kiem. Mącz 74b; Luctari et congredi cum aliquo, Pokoŝztować ŝie s kim. Mącz 147d.*

[Przen: Niepowinienem znikim innym diŝputować/ Iedno kto mi dał rękę/ z tym ŝię pokoŝztować. ŁaszczPogrom 9v.]

Formacje współrdzenne cf KOSZTOWAĆ.

KO